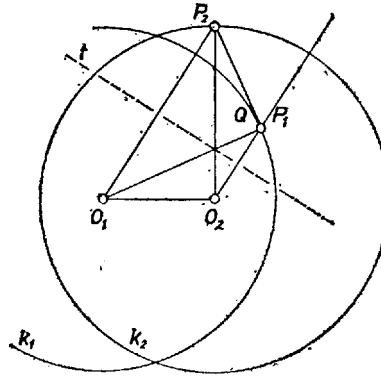

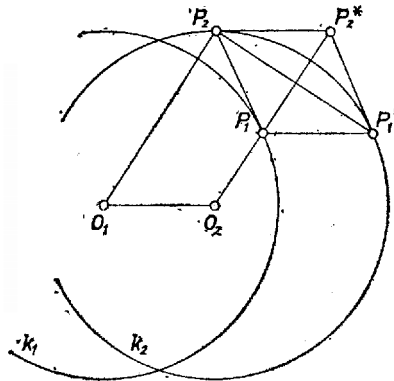
I. megoldás. A vizsgált metszéspontok mindig létrejönnek és egyértelműen meghatározottak, mert egy kör belső pontjából indított, tetszőleges irányú félegyenes pontosan egy pontban metszi a kört. A köröket jelöljük k_1 , k_2 -vel, középpontjaikat O_1 , O_2 -vel, a kerületükön keletkező metszéspontokat P_1 , P_2 -vel. A feladat szerint tehát az O_1P_2 , O_2P_1 szakaszok párhuzamosak és megegyező irányúak.

1. ábra

Tükrözve az ábrát az O_1P_2 szakasz t felező merőlegesére O_1 és P_2 helyet cserél, O_2 képe legyen Q (1. ábra). A t egyenes elválasztja az O_1 , P_2 pontokat, és mivel $O_2P_2 > O_1O_2$ (hiszen a középpontok távolsága kisebb, mint a körök sugara), O_2 a t -nek ugyanazon az oldalán van, mint O_1 . Emiatt Q a t -nek P_2 -t tartalmazó oldalán lesz, és az O_1P_2 és O_2Q szakaszok párhuzamosak és egyirányúak. A tükrözés miatt $O_1Q = P_2O_2$, tehát Q rajta van k_1 -en, és ugyancsak rajta van az O_2 -ből induló, és az O_1 -ből P_2 felé haladó félegyenessel párhuzamos félegyenesen is, Q tehát azonos P_1 -gyel. Így – ugyancsak a tükrözés miatt – $P_1P_2 = QP_2 = O_2O_1$, ami valóban független a félegyenesek irányának a megválasztásától. Ezt kellett bizonyítanunk.

II. megoldás. Toljuk át k_1 -et k_2 -be, így az O_1P_2 félegyenes az O_2P_1 -be jut, és P_1 új, P_1^* helyzete k_2 -n van, P_2 -nek új, P_2^* helyzete pedig O_2P_1 -en, és $P_2P_2^*P_1^*P_2^*$ paralelogramma. Ezért $P_1P_2^*$ átlója felezi a $P_2P_1^*$ átlót (ami k_2 -nek húrja), másrészt átmegy O_2 -n, tehát merőleges rá. Így a négyszög rombusz, $P_2P_1 = P_2P_2^* = O_1O_2$, állandó (2. ábra).

2. ábra

Ha valamelyik félegyenes átmegy a másik kör középpontján, pl. O_1P_2 az O_2 -n, akkor rombuszunk elfajul. Ekkor

$$P_1P_2 = O_1O_2 + O_2P_2 - O_1P_1 = O_1O_2.$$

Győri Ervin (Kaposvár, Táncsics M. Gimn., II. o. t.)